

18. Oct. 1842

FAKTA

Dato:
18. Oct. 1842

Sidetæl:
Dagbog A, side 82

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:
Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit
Liv, København 1967, s. 116; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye – Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 125

TRANSSKRIFTION

18 Oct

Igaar Eftermiddags havde jeg den Glæde at gjense den kjære Skovgaard
¹ frisk og vel efter et langt Ophold i Frederiksborg.

---

¹ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

82. Det næppe selv end min næst dertil. Ak, hvilken Velsignelse
maa det dog være at kunne træste Andene og sige: Ven, jeg
forstaaer din Kimmelse, jeg har selv lidt, hvad du mi lider,
men vær tro indtil Enden og du skal finde Kvalde. - Ja
dette er min Tro, lad mig derfor tile med de fornæstelige Øn-
sker om at befries ved Døden, hvor lidt maden er jeg.
Lad mig, gade Gud! blive tro og stride Striden til Ende, jeg
vil da blive glad og blid paa mine gamle Dage, jeg tror
jeg ogsaa altid troet, at jeg blev gammel. - Men, al gode Gud!
lad mig ikke blive gammel i Synden - beskjæm den spæde
Spræ i mit Hjerte, som du selv det har medagt, give Hjern
og Lael skin, at den maa trives og sproge til et sundt
og kraftigt Træ, hvorunder jeg i Alderdommen kan finde
blivde, da skal min Tale være som Luvsang til Din Lov-
sind vil jeg elske og mine Medmen neske og dog velsigne
den Strid, du kaller mig herfra til det evige Liv! -

18 Oct

Igaar Eftermiddags havde jeg den Glæde at gjensee den kjære
Kærgaard frisk og vel efter et langt Ophold i Frederiksberg.

19 Oct

Alvor lidt hører der dog til at gribe heelt forstyrrende ind i en
Families Øe og Vel. Min Moder kunde mi leve med Sparfam-
hed, den trim er vant til det hie igjennem, af sine 500 Daler
aarlige Indkomster; men mi faldet Joachim igjennem ved
den lille Gænnen fra yngste til næst yngste Klasse paa Land-
akademiet. Han maa boet derfra, hvor han havde Alt frit
og mi skal Moder svinge for ham. Det ser ind som en
Uværlighed dog vil det gæde; men det ser det ikke ind som